

هانگزو

از نایب قهرمانی تا پنجمی بسکتبال

بعداز دودو، نایب قهرمانی در بازی های آسیایی، ایستادن در رده پنجم به هیچ وجه پذیرفتنی نیست. تیم ملی بسکتبال که روزی از قدرت های برتر آسیا بود و در بازی های ۲۰۱۸ جاکارا تادر فینال به چین قدرتمند بازی را واگذار کرد، در نوزدهمین دوره این بازی ها حذف عجیبی از مسابقات داشت و در نهایت با ایستادن در رده پنجم به کار خود پایان داد. شاگردان هاکن دمیر در آخرین روز از رقابت های بسکتبال در دیدار رده بندی مقابل عربستان قرار گرفتند و به پیروزی ۹۲-۶۰ دست یافتند. در این دیدار شاگردان هاکن دمیر از همان ابتدا شروع خوبی داشتند و کوارتر نخست را ۲۳-۱۱ بردند تا با وجود برتری ۲۲-۲۳ عربستان در کوارتر دوم، این تیم ایران باشد که نیمه نخست را ۴۵-۳۴ پیروز می شود. در نیمه دوم هم تیم ملی ایران روند خوبی داشت و با نتیجه ۳۱-۱۰ کوارتر سوم را برد تا ۷۶-۴۴ از حریف پیشی بگیرد. کوارتر چهارم این دیدار هم ۱۶-۱۶ مساوی شد در پایان، تیم ملی ایران ۹۲-۶۰ پیروز بازی شود. بردی که هیچ رد پای از شادمانی از خود به جا نگذاشت، چرا که جایگاه این تیم، روی سکوی المپیک آسیایی بود. فدراسیون بسکتبال باید هر چه سریع تر بررسی دقیق و کاملی از عملکرد تیم و البته کادر فنی داشته باشد تا پیش از این، تیم از مسیر درست خارج نشده است.

یک ثانیه فاصله تا مدال!

یکی از رقابت های مهیجی که روز گذشته در بازی های آسیایی برگزار شد، فینال قایقرانی اسلالموم زنان بود. جایی که رکسانا از قیان نماینده ایران بود و تنها به خاطر یک ثانیه اختلاف، از رسیدن به مدال بازماند. رکسانا در فینال زنان ۱۳۱.۸۳ ثانیه را ثبت کرد و با یک ثانیه پایین تر از رقبای خود از چین تاییه، چین و قزاقستان در رده چهارم قرار گرفت. این نتیجه باعث شد که راز قیان باشک رقابت ها را ترک کند. او در باره چهارمی اش گفت: «خیلی سخت بود که این طور از نظر زمانی نزدیک باشی و در یک قدمی سکون را از دست بدهی ولی خب اسلالموم همین است و در رودخانه هر چیز غیر قابل پیش بینی است.» این قایقران ایران حالا باید خود را برای یک رقابت مهم دیگر آماده کند. راز قیان از هانگزو عازم ژاپن می شود تا برای کسب سهمیه المپیک تلاش کند. قایقرانی ایران در سه بخش روئینگ، آب های آرام و اسلالموم نماینده داشت که در روئینگ صاحب دو مدال نقره شد و در آب های آرام دو مدال برنز در کایاک و یک برنز در کائو گرفت.

تیرهایی که به مدال نشست

تیراندازی با کمان یکی از تیم های کاملا ناکام کاروان ایران در بازی های آسیایی هانگزو بود. تیر و کمان در بازی های جاکارا تا توانسته بود به مدال برنز تیم میکس کامپوند با ترکیب نیما محبوبی و فرشته قربانی نام خود را در لیست مدال آوران قرار بدهد، اما در این دوره هیچ کدام از کمانداران به مدال نرسیدند. روز گذشته تیم ریکرو زنان ایران متشکل از زهر انعمتی، مبینا فلاح و یسنا پور ماهانی در مرحله یک چهارم نهایی مقابل چین رقابت کرد و با قبول شکست ۶ بر دو در رقابت ها حذف شد. چند ساعت بعد تیم ریکرو مردان ایران هم متشکل از رضا شیبانی، محمد حسین گلشنی و صادق اشرفی در مرحله یک چهارم نهایی مقابل اندونزی با همین نتیجه شکست خورد تا با مسابقات وداع کند. پیش از این آر امین پاکزاد، محمد صالح پالیزبان، یسنا پور ماهانی، مبینا فلاح، رضا شیبانی، محمد حسین گلشنی و گیسایا بیردی نمایندگان تیر و کمان ایران در بخش انفرادی کامپوند و ریکرو بودند که حذف شدند. تیم میکس کامپوند حذف و تیم میکس ریکرو چهارم شد. تیم کامپوند مردان و تیم ریکرو زنان و مردان نیز در مرحله یک چهارم نهایی متوقف شدند تا با این حساب تیر و کمان ایران بدون مدال به کار خود در بازی های آسیایی پایان بدهد.

از گنج زاده تا فرنگی کارها، هت تریک در طلا آخر هفته در هانگزو!

نگار رشیدی

اولین طلاهای کشتی ایران در هانگزو به شمار می رفت. هم هادی و هم امین با وجود روبه رو بودن با فشار زیاد مسابقه های جهانی، حضور قدرتمندانه ای در هانگزو داشتند. مادر بسیاری از رشته ها، فینال را به چین واگذار کرده بودیم اما این بار، دو طلای متوالی را از چینی ها گرفتیم.

یک نقره غیر منتظره

کاروان ایران روز پنجشنبه صاحب یک نقره کاملاً غیر منتظره هم شد. ترانه احمدی در رشته اسکیت فری استایل به فینال رسید و در نهایت در رقابت با حریفی از کشور میزبان، نقره گرفت. این مدال نقره در نوع خودش بسیار مهم و ارزشمند بود. چرا که نشان داد ورزش ایران پتانسیل این را دارد که در رشته های تازه تر و متفاوت تر نیز به مدال برسد. تجربه شکست در بعضی از رشته های همیشه پرمدال، شاید ضرورت ایجاد یک چرخش در سیاست های کلان ورزشی ایران را به نمایش می کشد.

ضربه کاری به چین!

در چهار وزن اول کشتی فرنگی دست ایران به هیچ طلایی نرسید و وظیفه طلا گرفتن روی دوش دو وزن سنگین استوار شد. به طور کلی به نظر می رسد شرایط کشتی ایران در سنگین وزن در حال حاضر شرایط ایده آل تری باشد. محمد هادی ساروی و امین میرزا زاده در ۹۷ و ۱۳۰ کیلو، نمایش های درخشانی داشتند و توانستند به فینال بازی های آسیایی راه پیدا کنند. ساروی یکی از فنی ترین کشتی گیر های فرنگی ایران به شمار می رود و میرزا زاده نیز همین چند وقت قبل با شکست دادن رضا کایال اسپتورهای، توانسته بود قهرمان دنیا شود. هر دو ستاره در فینال باید روبه روی رقبایی از چین قرار می گرفتند. جو سالن هم کاملا به ضررشان بود اما هر دو نفر خیلی خوب مبارزه کردند و برنده مدال طلا شدند. این

ناکام در نبرد با وزنه ها

شروع کار وزنه برداری ایران در هانگزو، فعلا امیدوار کننده نبوده است. در وزنه برداری مردان، امیر حقوقی و مصطفی جوادلی اولین نماینده های ایران بودند که در رده های هشتم

بعداز طلای خاطر انگیز و البته پرماجرای المپیک توکیو، سجاد گنج زاده این بار بدون حرف و حدیث روی سکوی اول بازی های آسیایی رفت. او این بار برای بردن طلا دیگر به آسیب دیدگی و ضربه خفای حریف نیاز نداشت. جالب اینکه حریف عربستانی او هم

۱۱ بر یک شکست بخورد. نه به لحاظ بدنی و نه به لحاظ روحی، این رحمان شباهتی به آن بازیکن درخشان سابق ندارد و به نظر می رسد در زمان باقی مانده تا قبل از المپیک پاریس، او باید به بهترین شکل ممکن بازسازی شود.

فینالیست شدیم، فینالیست نشدیم

فینالیست شدن در کبدهی مردان، تقدیر تیم ملی ایران در هانگزو بود. ساعاتی بعد از شکست تیم ملی زنان روبه روی چین تاییه در نیمه نهایی و رسیدن به برنز مشترک با نپال، تیم ملی مردان موفق شد همین کشور را شکست دهد و با گرفتن انتقام، به فینال برسد. این تیم باید در دیدار نهایی این رقابت ها همان نبرد جذاب همیشگی را با هند برگزارد کند. برخلاف کبدهی، در واترپلو ایران نتوانست نیمه نهایی را ببرد و حالا تیم ملی واترپلو ایران پس از شکست مقابل ژاپن باید برای تصاحب مدال برنز در دیدار رده بندی رقابت ها حاضر شود.

در همین مسابقه ها حاضر بود اما نتوانست به فینال باسجاد برسد. پسر طلایی و درخشان کاراته ایران، نهمین طلای کاروان در بازی های آسیایی را تصاحب کرد. این در حالی بود که اولین نماینده های کاراته ایران در بازی های آسیایی، نتوانسته بودند به مدال دست پیدا کنند. حالا گنج زاده نیز در جمع ستاره های دو طلایی ورزش ایران در تاریخ بازی های آسیایی دیده می شود.

بی رحمتی کج رفت؟

رحمان عموزاد قرار بود یکی از ژنرال های کشتی ایران باشد اما این او را به نظر می رسد رقبا به شدت دست او را در زمین مسابقه خوانده اند. رحمان که در رقابت های جهانی بلگراد حضور درخشانی نداشت، در فینال بازی های آسیایی هم با چند ثانیه غفلت روبه روی حریفی از مغولستان، تسلیم شد و ۱۰ امتیاز متوالی را از دست داد تا در نهایت با نتیجه

و نهم ایستادند و حضور موفقی در بازی های آسیایی نداشتند. اولین نماینده وزنه برداری زنان نیز الهه رزاقی بود که در رده نهم قرار گرفت. وزنه برداری که البته تلاشش در وزنه آخر، سروصدای زیادی به پا کرد و کار حتی به بررسی ویدئویی هم کشیده شد. روز جمعه نیز اصلا روز خوبی برای وزنه برداری ایران نبود. وقتی که رضا دهدار از جدول مسابقه ها خارج شد، مهدی کریمی در جایگاه پنجم قرار گرفت و الهام حسینی نیز نتوانست به مسابقه ها ادامه بدهد.

گنجی برای ایران

بعداز طلای خاطر انگیز و البته پرماجرای المپیک توکیو، سجاد گنج زاده این بار بدون حرف و حدیث روی سکوی اول بازی های آسیایی رفت. او این بار برای بردن طلا دیگر به آسیب دیدگی و ضربه خفای حریف نیاز نداشت. جالب اینکه حریف عربستانی او هم

چهره به چهره

نکو به دنبال صدر، ساکت به دنبال نکو

ال قناتیکو!

آرآر

پس از ۴۱ روز بدون حتی یک بازی رسمی، استقلال امروز دوباره وارد زمین مسابقه می شود تا در بازی مس رفسنجان قرار بگیرد. در این دوران، ماجراهای زیادی برای استقلال اتفاق افتاد. چند بازیکن این تیم در اردوی تیم ملی بودند، چند بازیکن این تیم به بازی های آسیایی هانگزو رفتند و حالا بالاخره آبی ها برای یک شروع جدید در این فصل آماده می شوند. حریف این تیم هم برای مدت زیادی از جریان مسابقه دور بوده و شاید این، بزرگ ترین نگرانی هر دو تیم در مورد نبرد حساس و تماشایی امروز باشد.

قنات آن جا چه می کرد؟

پیداشدن یک قنات زیر استادیوم جدید مس رفسنجان، یکی از آن اتفاق هایی بود که خیلی هم شوکه کننده به نظر نمی رسد. هواداران فوتبال ایران دیگر به شنیدن این خبرهای عجیب در مورد ورزشگاه های فوتبال ایران خو گرفته اند. به هر حال اینکه

اتفاق روز

چرا بهروز عطایی در والیبال به بن بست رسید؟

اشتباهی، از روز اول!

دیگه نانووشته غلط ندارد. این اصل ساده، قرار بود در اولین روز های حضور بهروز عطایی در تیم ملی والیبال به کمک او بیاید. حالا که با چند مربی خارجی قبلی هم به نتیجه دلخواه مان نرسیده بودیم، قرار بود یک مربی ایرانی مورد آزمایش قرار بگیرد. یک فرصت ویژه که شاید نگاه ها به مربیان بومی در ورزش ایران را تغییر می داد. بهروز عطایی اما بلیت طلایی اش را سوزاند و کاری کرد که پس از این هم دیگر اعتمادی به مربیان ایرانی وجود نداشته باشد. چرا پروژه او در تیم ملی این چنین به بن بست رسید؟ شاید بهتر است کمی دقیق تر بپرسیم؛ چرا پروژه او در تیم ملی، هرگز ایجاد نشد؟ بهروز عطایی وسط این راه کم آورد. چون خودش هم نمی دانست در تیم ملی چه می خواهد. اگر هدف جوانگرایی بود، چرا به محض روبه رو

حریف خوش بین

مس رفسنجان از زمان حضور در لیگ برتر، تقریباً هیچ وقت نتوانسته یک تهدید بزرگ و جدی برای استقلال به وجود بیاورد. آبی های پایتخت فصل گذشته نتوانستند چهار امتیاز از مس بگیرند. بازی دو تیم در تهران به تساوی کشیده شد اما در کرمان، استقلال نتوانست این حریف را شکست بدهد. در فصل پیش از آن نیز استقلال در هر دو بازی رفت و برگشت مس را برد. این ۶ امتیاز نیز تاثیر زیادی در قهرمانی آبی هادر پایان آن فصل گذاشت. در مجموع در پنج بازی اخیر دو تیم، استقلال سه بار برنده شده و مس هرگز طعم پیروزی را نچشیده است. به نظر می رسد تیم نارنجی پوش کرمانی، حریف خوش بینی برای استقلال به حساب می آید.

تماشاگری در کار نیست؟

با توجه به تغییر استادیوم محل برگزاری این بازی، گفته می شود که شاید تماشاگر هادر این مسابقه حضور نداشته باشند. اتفاقی که بدون شک روی کیفیت این بازی تاثیر منفی خواهد گذاشت. اینکه در چنین مقطعی از لیگ برتر هنوز هم بعضی از نبردها در غیاب تماشاگر برگزار می شوند، اصلاً پذیرفتنی به نظر نمی رسد. بدون شک اگر تماشاگران مس در این بازی حضور داشته باشند، همه چیز در مورد این نبرد دیدنی تر خواهد شد. بدون حضور این تماشاگر ها اما اصلاً بعید نیست که یک مسابقه سردویی روح را در کرمان تماشا کنیم.

چرا که تیم ملی را با خستگی فراوانی راهی مقدماتی المپیک کرد. بی دلیل نبود که

زاینی ها حاضر نشدند با تیم اصلی شان به این رقابت ها بیایند. اگر ایران با تیم دومش در این تورنمنت شرکت می کرد، نهایتاً به جای مدال طلا به مدال نقره می رسید. چرا که رقبای تیم ملی در مسیر صعود به فینال اصلاً رقبای سختی نبودند. با این حال شاید این طلا به قیمت از دست دادن المپیک به دست آمده باشد. موفقیت در بازی های آسیایی قرار بود سرپوشی روی نتایج ضعیف والیبال باشد اما بهروز عطایی حتی نتوانست تا پایان دیدارهای گروهی در دور اول مقدماتی المپیک همراه تیمش بیاند. او چاره ای به جز ترک این تیم نداشت. چرا که از مدت ها قبل روی نیمکت تیم ملی والیبال ایران به یک بن بست بزرگ رسیده بود.

کمی واقع بین باشیم. با رفتن عطایی، والیبال ایران یک شبه زیر و رو نمی شود. این والیبال به مربیان بزرگ، کارهای اساسی و به وجود آوردن فضا برای نسل های جدیدتر نیاز دارد. این همان تیمی بود که خولیو لاسکو می گفت در حد و اندازه های رفتن روی سکوی المپیک است. تیمی که در سایه مدیریت اشتباه داو زنی و چشم پوشیدن روی ضعف های بزرگ کادر فنی، به جایی رسید که حالا برای صعود به المپیک هم به معجزه نیاز داشته باشد.

شدن با اولین انتقادها سید محمد موسوی به تیم برگشت؟ اگر هدف

رفتن به بازی ها بیشترین قدرت بود، چرا جلوی بازگشت سعید معروف گرفته شد و عبادی پور به همین سادگی از تیم ملی کنار گذاشته شد؟ حذف یک بازیکن به گناه انتقاد از کادر فنی، ظلم بزرگی به والیبال ایران بود. عطایی انگار ارزش و اهمیت جایگاهش را نمی دانست، به اندازه کافی محکم نبود و در نهایت هم به یک بازیکن بزرگ تبدیل شد. حالا او را به عنوان مردی می شناسیم که فینال جام ملت های آسیا را در خانه واگذار کرده، در لیگ ملت ها نتایج بدی گرفته و بین ایران و المپیک، فاصله زیادی به وجود آورده است. مردی که هر وقت دوربین هادر وقت استراحت شکارش می کردند، در حال مطرح کردن نکاتی بود که بیشتر به درد والیبالیست های خردسال می خوردند! این وسط، حضور در بازی های آسیایی با تمام قدرت هم خودش یک اشتباه نابخشونی

